

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, dana 21. oktobra 2024. godine
Ref. br:RK 2560/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI151/24

Podnosilac

D.P. "SPORTING"

Ocena ustavnosti rešenja K.Dh.Shk.II. br. 1276/23 od 5. marta 2024. godine
Privrednog suda Kosova

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sutkinja
Bajram Ljatifi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sutkinja
Nexhmi Rexhepi, sudija
Enver Peci, sudija i
Jeton Bytyqi, sudija

Podnosilac zahteva

- Zahtev je podnelo D.P. "SPORTING", sa sedištem u Prizrenu (u daljem tekstu: podnosilac zahteva), koje zastupa Visar Ostrozubi, advokat iz Prizrena.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava ustavnost rešenja [K.Dh.Shk.II. br. 1276/23] od 5. marta 2024. godine Privrednog suda Kosova - Veće drugog stepena [u daljem tekstu: Veće drugog stepena] u vezi sa rešenjem [KPPP. br. 2210/22] od 28. jula 2023. godine Privrednog suda Kosova - Veće prvog stepena, Departman za privredna pitanja (u daljem tekstu: Veće prvog stepena).
3. Podnosilac zahteva je osporenu odluku primio 22. marta 2024. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti osporenog rešenja, kojim su navodno podnosiocu zahteva povređena osnovna prava i slobode zagarantovane članom 24. [Jednakost pred zakonom] i članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 14. (Zabrana diskriminacije) i članom 6. (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavu 4, člana 21. [Opšta načela] i stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 25 (Podnošenje zahteva i odgovora) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 17. jula 2024. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 13. avgusta 2024. godine, predsednica Suda je, odlukom GJR.KI151/24, imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Radomir Laban (predsedavajući), Remzije Istrefi Peci i Nexhmi Rexhepi (članovi).
8. Dana 15. avgusta 2024. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog datuma, kopija zahteva podnosioca je dostavljena Veću drugog stepena, kome je zatražena i povratnica koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporeno rešenje.
9. Dana 19. avgusta 2024. godine, Veće drugog stepena je podnela povratnicu koja dokazuje da je podnosilac zahteva primio osporeno rešenje 22. marta 2024. godine.
10. Dana 25. septembra 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je I.E., kao pojedinačni vlasnik preduzeća N.N.SH. „P&I“, sa sedištem u Opštini Kačanik (u daljem tekstu: dužnik) pobedio na javnom tenderu [617-17-1708-5-2-1] Opštine Štimlja za „Izgradnju sportske sale u Štimlju“. Podnosilac zahteva tvrdi da je, na zahtev dužnika, ponudio cenu od 89.845,60 evra za postavljanje šest redova sa teleskopskim tribinama za realizaciju projekta

dobijenog prema ugovoru o javnoj nabavci. Prema podnosiocu zahteva, dužnik je izvršio delimično plaćanje obaveze u iznosu od 57.000 evra, ali nije platio preostali iznos obaveze od 32.845,00 evra, odbijajući da potpiše relevantnu fakturu. S druge strane, dužnik je tvrdio da je u potpunosti ispunio obavezu u iznosu od 57.000,00 evra, za koju su se dogovorili prilikom sporazuma o postavljanju šest redova sa teleskopskim tribinama.

12. Dana 3. februara 2021. godine, privatni izvršitelj je izdao nalog za izvršenje [P. br. 704/21] (u daljem tekstu: nalog za izvršenje), kojim je obavezao dužnika da podnosiocu zahteva isplati iznos od 32.845,60 evra. Nalog za izvršenje je izdat po predlogu podnosioca zahteva, koji je predao račun [br. 287] od 31. decembra 2018. godine (u daljem tekstu: račun) i navodio da je verodostojan dokument za izvršenje prema dužniku.
13. Dana 16. septembra 2022. godine, dužnik je podneo izvršni prigovor Veću prvog stepena protiv naloga za izvršenje, sa obrazloženjem da je uplatio iznos od 57.000 evra podnosiocu zahteva, što je dokazao računima, a da nije bilo neizmirene obaveze.
14. Dana 19. septembra 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo odgovor na prigovor protiv dužnika, sa obrazloženjem da dužnik nije izvršio sve uplate za izvođenje radova, utvrđene ugovorom koji su zaključili.
15. Dana 28. jula 2023. godine, Veće prvog stepena je rešenjem [KPPP. br. 2210/22] usvojilo, kao osnovan, prigovor dužnika i ukinula nalog za izvršenje. Sud je istakao da je nalog za izvršenje donet u skladu sa članom 21. Zakona o izvršnom postupku (u daljem tekstu: ZIP), kojim je propisano da izvršni organ određuje, odnosno sprovodi izvršenje samo na osnovu izvršnog dokumenta i verodostojnog dokumenta. Prvi stepen se pozvao na stav 1. člana 29. ZIP-a, koji propisuje: „*Izvršenje radi ostvarivanja novčanog potraživanja određuje se i na osnovu verodostojnog dokumenta*“ i stav 3. ovog člana, koji propisuje: „*Verodostojna isprava je podobna za izvršenje ukoliko su na njoj naznačeni poverilac i dužnik izvršenja, kao i predmet, vrsta, iznos i vreme ispunjenja novčane obaveze*“. U konkretnom slučaju, Prvi stepen je ocenio da račun na osnovu koga je dozvoljen predlog za izvršenje ne ispunjava zakonske uslove da bude verodostojna isprava, jer ju je jednostrano izdao podnosilac zahteva i nije primio dužnik. Prvi stepen je istakao da e-mejl koji je poslao podnosilac zahteva dužniku nije dokaz da je račun primio dužnik. Prvi stepen je ocenio da navodi podnosioca zahteva u vezi sa cenama utvrđenim prilikom ostvarivanja ugovora između njega i dužnika, ne mogu biti predmet razmatranja izvršnog postupka, jer je postupak izvršenja podložan formalnoj strogosti i samo se tu ocenjuju formalni elementi isprave na osnovnu koje je dozvoljeno izvršenje.
16. Podnosilac zahteva je uložio žalbu Veću drugog stepena na rešenje Veća prvog stepena, zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Podnosilac zahteva je istakao da račun sadrži sve zakonske elemente da bude verodostojna isprava, jer proizilazi iz pravnog posla između njega i dužnika. Prema podnosiocu zahteva, činjenica da je bilo pravnog posla i da je račun poslat u elektronskoj formi, dokazuje da obavezu nije ispunio dužnik.
17. Dana 5. marta 2024. godine, Veće drugog stepena je rešenjem [K.Dh.Shk.II. br. 1276/23] odbilo žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu, i potvrdilo rešenje Sobe prvog stepena. Veće drugog stepena je ocenilo da račun ne sadrži elemente propisane stavom 3. člana 29. ZIP-a. Veće drugog stepena se pozvalo na Administrativno uputstvo br. 15/2010 za sprovođenje Zakona br. 03/L-222 o poreskoj administraciji i procedura, stav 1 člana 20, koji propisuje: „*Račun treba biti barem potpisan od prodavača ukoliko nije klijentela ili kupac na raspolaganju da potpiše inače ta osoba mora također*

potpisati porezni račun“. Prema oceni Sobe prvog stepena, nema dokaza da je dužnik primio račun, jer isti nije potpisan ili overen pečatom dužnika. E-mail koji je podnosilac zahteva poslao dužniku nije dokaz da je dužnik potvrdio prijem računa. Stoga, predočeni račun ne može da se smatra odgovarajućim dokumentom za izvršenje.

Navodi podnosioca

18. Podnosilac zahteva navodi da je rešenje Veća drugog stepena u suprotnosti sa članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] i članom 24. [Jednakost pred zakonom] Ustava.
19. Podnosilac zahteva navodi da Veće drugog stepena nije dalo pravnu zaštitu računu koji proizilazi iz valjanog pravnog posla koji su strane zaključile, ocenjujući samo formalnu stranu računa, da li ju je potpisao dužnik, ne ocenjujući okolnosti postojanja i prihvatanja obaveze dužnika.
20. Podnosilac zahteva navodi da je Veće drugog stepena primenilo različite pravne prakse za slične slučajeve. U nekim slučajevima je ocenilo kao pouzdanim dokumentima i račune bez potpisa dužnika. Podnosilac zahteva se poziva na rešenje [PPP. br. 167/21] Osnovnog suda u Prizrenu od 14. februara 2022. godine, gde je, po njemu, poslednje navedeni ocenio račun kao izvršni dokument uprkos nedostatku potpisa dužnika. Podnosilac zahtev se poziva i na rešenje [K.DH.SH.II. br. 233/2023] Veća drugog stepena od 10. maja 2023. godine, kojim je potvrđen račun kao izvršni dokument bez potpisa dužnika.
21. Podnosilac zahteva ističe da ni u jednoj fazi sudske rasprave nije održano ročište, uskraćujući strani pravo na iznošenje navoda.

Relevantne ustavne i zakonske odredbe

Ustav Republike Kosovo

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

1. *Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.*
2. *Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.*
[...]

Evropska konvencija o ljudskim pravima

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom [...].

ZAKON BR. 04/L-139 O IZVRŠNOM POSTUPKU

Član 27

Podobnost izvršivog dokumenta

1. Izvršivi dokument je podoban za izvršenje ako su na njemu naznačeni poverilac i dužnik, kao i predmet, sredstva, iznos i vreme ispunjenja obaveze. [...]

Član 29 **Verodostojna dokumenta**

1. Izvršenje radi ostvarivanja novčanog potraživanja određuje se i na osnovu verodostojnog dokumenta. Verodostojna dokumenta prema ovom zakonu su:
[...]
1.3. računi;
[...]

Član 37 **Izvršenje na osnovu verodostojne isprave**

Kada se predlog o izvršenju podnosi na osnovu verodostojne isprave, dovoljno je da se predlogu prilaže takva isprava u originalu ili njena kopija overena shodno zakonu.

Ocena prihvatljivosti zahteva

22. Sud prvo ocenjuje da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom.
23. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava u vezi sa članovima 47 i 48. Zakona.

Član 113
[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]
7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.
[...]

Član 47
(Individualni zahtevi)

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.
2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

Član 48
(Tačnost podneska)

„Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode sumu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
(Rokovi)

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta ...”.

24. Što se tiče ispunjenja gore navedenih uslova, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana u smislu stava 7 člana 113. Ustava; osporava ustavnost akta javnog organa, odnosno rešenje [K.Dh.Shk.II. br. 1276/23] od 5. marta 2024. godine Veća drugog stepena, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva na raspolaganju prema članu 113.7 Ustava i članu 47.2 Zakona; naglasio je prava zagarantovana Ustavom za koja navodi da su mu povređena u skladu sa zahtevima člana 48. Zakona; i zahtev je podneo u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca, kao što je propisano u članu 49. Zakona.
25. Pored toga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove propisane stavom 2, pravila 34 (Kriterijumi prihvatljivosti) Poslovnika, koje propisuje:

Pravilo 34
(Kriterijumi prihvatljivosti)

“Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju”.

26. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao “očigledno neosnovan” u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih “očigledno neosnovanim navodima”. Poslednje pomenuti se na osnovu sudske prakse ESLJP-a mogu svrstati u četiri posebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “*četvrtog stepena*”; (ii) navodi koje karakteriše “*jasno ili očigledno odsustvo povrede*”; (iii) “*nepotkrepljeni ili neobrazloženi*” navodi, kada se ispuni jedan od dva podkriterijuma i to; a) kada podnosilac/teljka zahteva jednostavno navede jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta povreda Ustava sasvim očigledno (vidi, slučaj ESLJP-a [Trofimchuk protiv Ukrajine](#), br. 4241/03 odluka od 31. maja 2005. godine, takođe vidi [Baillard protiv Francuske](#), br. 6032/04 odluka od 25. septembra 2008. godine); i b) kada podnosilac/teljka zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (npr. ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako Sud sam ne odredi drugačije (vidi, slučaj Suda [KI166/20](#), podnosilac, *Ministarstvo rada i socijalne zaštite*, rešenje o neprihvatljivosti, od 5. januara 2021. godine, paragraf 43), i na kraju, (iv) “*konfuzni ili nejasni*” navodi (vidi slučajeve ESLJP-a, [Kemmache protiv Francuske](#), br. 17621/91, presuda od 24. novembra 1994. godine, kategorija (i), [Juta Mentzen protiv Litvanije](#), br. 71074/01, Odluka od 7. decembra 2004. godine, kategorija (ii) i [Trofimchuk protiv. Ukrajine](#), predstavka br. 4241/03).
27. Sud podseća da je podnosilac zahteva tvrdio da dužnik nije mu platio obavezu u iznosu od 32.845,00 evra, te je zbog toga podneo predlog privatnom izvršitelju za izvršenje novčanih sredstava. Izvršitelj je izdao nalog za izvršenje kojim je prinudio dužnika da izvrši obavezu, na osnovu fakture koju je dostavio podnosilac zahteva. Veće prvog stepena i Veće drugog stepena, odlučujući o prigovoru dužnika, ukinuli su nalog o izvršenju sa obrazloženjem da dostavljena faktura nije podobna isprava za izvršenje jer ju je potpisao samo podnosilac zahteva, a ne i dužnik, stoga je ista bila jednostrana. Podnosilac zahteva pred Sudom tvrdi da su odluke veća Privrednog suda u suprotnosti sa članom 31. Ustava, jer su u jednom drugom slučaju prihvatile račun kao podobnu

ispravu za izvršenje uprkos činjenici da ista nije bila potpisana od strane dužnika; i ni u jednom stepenu nije održana rasprava. Sud će razmatrati navode podnosioca o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP, u pogledu divergencije sudske prakse i neodržavanje rasprave.

Što se tiče navoda o povredi članova 31. i 24 Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a

(i) U vezi sa divergencijom u sudskoj praksi

28. Podnosilac zahteva tvrdi da je Veće drugog stepena imalo drugačiju praksu u sličnim predmetima, gde su fakture prihvatane i bez potpisa dužnika. Podnosilac zahteva se poziva na rešenje [PPP. br. 167/2021] od 14. februara 2022. godine Osnovnog suda u Prizrenu i rešenje [K. DH. SH. II. br. 233/2023] od 10. maja 2023. godine Veća drugog stepena. Prema njemu, ove divergencije u sudskoj praksi su u suprotnosti sa članom 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a.
29. Sud ponavlja da nije njegova funkcija da upoređuje odluke redovnih sudova (vidi slučajeve Suda, [KI249/23](#), podnosilac *Halidin Aliu*, rešenje o neprihvatljivosti od 17. jula 2024. godine, stav 39; [KI175/20](#), podnosilac *Kosovska agencija za privatizaciju*, rešenje o neprihvatljivosti od 26. marta 2021. stav 61). Sud ne može dovoditi u pitanje tumačenja redovnih sudova, sve dok ona nisu proizvoljna. Sud ima u vidu da mogu postojati kontradiktorne odluke redovnih sudova, što je karakteristično za pravosudni sistem i samo po sebi se ne može smatrati suprotnim članu 31. Ustava. Da bi se smatralo da postoje divergencije u odlučivanju redovnih sudova, one moraju biti duboke i dugoročne (vidi, slučajeve ESLJP-a: *Filippa Roberta LO FERMO protiv Italije*, [br. 58977/12](#), odluka od 20. juna 2023. godine, stavovi 59-60; Grkokatolička župa *Lupeni i drugi protiv Rumunije*, [br. 76943/11](#), presuda od 29. novembra 2016. godine, stav 116).
30. U konkretnom slučaju, Sud primećuje da su podnosilac zahteva i dužnik zaključili sporazum o postavljanju nekoliko teleskopskih tribina. Dužnik je izvršio isplatu u iznosu od 57.000 evra podnosiocu zahteva i to nije sporno. Međutim, podnosilac zahteva je tvrdio da obaveza nije u potpunosti ispunjena i tražio je doplatu u iznosu od 32.845,60 evra. Iz tog razloga je podneo predlog za izvršenje, priloživši račun kojim je, prema njemu, dokazano da dužnik nije izvršio predmetnu obavezu. Privatni izvršitelj je izdao nalog za izvršenje i obavezao dužnika da isplati traženi iznos od 32.845,60 evra.
31. Odlučujući o prigovoru dužnika, Veće prvog stepena je rešenjem od 28. jula 2023. godine ukinulo nalog za izvršenje, sa obrazloženjem da se, prema stavu 1. člana 29. ZIP-a, izvršenje radi ostvarivanja novčanog potraživanja određuje i na osnovu verodostojnog dokumenta. Međutim, prema stavu 3. člana 29. ovog zakona, verodostojna isprava je podobna za izvršenje ukoliko su na njoj naznačeni poverilac i dužnik izvršenja, kao i predmet, vrsta, iznos i vreme ispunjenja novčane obaveze. U konkretnom slučaju, Veće prvog stepena je ocenilo da račun koji je podneo podnosilac zahteva nije verodostojni dokument za izvršenje prema zakonskim kriterijumima, jer je nije potpisao dužnik, već samo podnosilac zahteva. Shodno tome, dužnik nije priznao postojanje računa, ali ju je jednostrano izdao podnosilac zahteva.
32. Veće drugog stepena je odbilo žalbu podnosioca zahteva i složilo se sa ocenom Veća prvog stepena. U rešenju od 5. marta 2024. godine, Veće drugog stepena je obrazložilo da račun podnosioca zahteva ne sadrži elemente koji se zahtevaju stavom 3. člana 29. ZIP-a da bi se smatrao odgovarajućom dokumentom za izvršenje. Štaviše, Veće drugog stepena se pozvalo na stav 1. člana 20. Administrativnog uputstva br. 15/2010 o sprovođenju Zakona br. 03/L-222 o poreskoj administraciji i procedurama, koji propisuje da fakturu moraju potpisati kako prodavac tako i klijent. Račun koji je izdao

podnosilac zahteva nije potpisan i zapečaćen od strane dužnika, pa se stoga ne može smatrati verodostojnom ispravom za izvršenje.

33. U vezi sa rešenjima na koja se podnosilac zahteva poziva, Sud ističe da podnosilac zahteva nije priložio zahtevu rešenje Veća drugog stepena za koje tvrdi da sadrži divergencije u sudskoj praksi u pogledu prihvatanja računa kao verodostojnom ispravom i bez potpisa dužnika. Staviše, Sud ponavlja da se divergencija u sudskoj praksi ne može utvrditi upoređivanjem samo 2 (dva) slučaja, čak i ako mogu biti kontradiktorni (vidi, slučajeve Suda: [KI205/23](#), podnosilac zahteva: *Ramadan Hyseni, Shkumbin Vidishiqi, Mimoza Abazi, Zymer Haliti i Gani Selimi*, rešenje o neprihvatljivosti od 29. aprila 2024. godine, stav 72; [KI102/22](#), podnosilac zahteva: *Faton Aliu*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2023. godine, stav 59)
34. Sud utvrđuje da su navodi podnosioca zahteva o povredi člana 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a o divergenciji u sudskoj praksi, „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi, te se stoga proglašavaju očigledno neosnovani.

(ii) u vezi sa neodržavanjem rasprave

35. Podnosilac zahteva tvrdi da Privredni sud nije održao ročište rasprave ni u jednoj fazi sudskog razmatranja, uskraćujući mu pravo da iznese svoje navode. Podnosilac zahteva je u svojoj žalbi na rešenje Veća prvog stepena tražio održavanje ročišta rasprave radi utvrđivanja okolnosti predmeta.
36. Sud ponavlja da je pravo „biti saslušan“ jedna od komponenti pravičnog sudskog procesa. Ovo pravo doprinosi otvorenom sprovođenju pravde i održavanju poverenja javnosti u sudove (predmet ESLJP, *Malhous protiv Češke Republike*, br. 33071/96, presuda od 12. jula 2001, paragraf 54). Međutim, u nekim okolnostima može se napraviti izuzetak od ovog prava, na primer, u slučajevima kada se pravna priroda predmeta tiče jednostavno tumačenja zakona ili skroz tehničkih pitanja (predmet ESLJP, *Koottummel protiv Austrije*, br. 49616/06, presuda od 10. decembra 2009. godine, predmet ESLJP *Miller protiv Švedske* br. 55853/00, presuda od 8. februara 2005. godine, vidi predmete Suda [KI186/19](#), [KI187/19](#), [KI200/19](#), [KI208/19](#), podnosilac *Belkize Vula Shala i drugi*, presuda od 28 aprila 2021. godine, paragrafi. 62 i 74, predmeti [KI145/23](#), [KI146/19](#), [KI147/19](#), [KI149/19](#), [KI150/19](#), [KI151/19](#), [KI152/19](#), [KI153/19](#), [KI154/19](#), [KI159/19](#), [KI156/19](#), [KI157/19](#), [KI159/19](#), podnosilac *Et-hem Bokshi i drugi*, presuda od 10. decembra 2020. godine, paragraf 68).
37. S tim u vezi, Sud primećuje da je stavom 1 člana 73. [Rešavanje po prigovoru] ZIP-a predviđeno da se odluka o prigovoru može doneti i van sudske rasprave. Izuzetno, Privredni sud može zakazati javnu raspravu ako smatra da je to neophodno da bi se u potpunosti razumela validnost prigovora. U konkretnom slučaju, pitanje se odnosilo na tumačenje zakona, da li se račun koji je dostavio podnosilac zahteva može smatrati pouzdanim i odgovarajućim dokumentom za izvršenje prema ZIP-u. Veća Privrednog suda nisu imale dilemu u razumevanju zakonitosti dužnikovog prigovora, pa stoga u ovom slučaju nije bilo potrebno održavanje ročišta.
38. Sud nalazi da navodi podnosioca o povredi člana 31. Ustava, u vezi sa neodržavanjem rasprave, spadaju u „nepotkrepljene ili neobrazložene“ navode i stoga se proglašavaju kao očigledno neosnovane.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa stavovima 1 i 7 člana 113. Ustava, članovima 20. i 47.1 Zakona i pravilom 34 (2) Poslovnika, dana 25. septembra 2024. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama i u skladu sa stavom 4, člana 20. Zakona objavi u Službenom listu;
- III. Ovo rešenje stupa na snagu na dan objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo u skladu sa stavom 5, člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatifi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani